תלמוד ירושלמי · מפרשים · גליוני השס · מועד

גליוני השס על ירושלמי ביצה

רבי יוסף ענגיל

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

גליוני השס על ירושלמי ביצה

רבי יוסף ענגיל

מקור הטקסט: דיקטה · רישיון: CC BY-SA 4.0

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/גליוני-השס-על-ירושלמי-ביצה/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611161024 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה ג 4
הלכה ז 4
הלכה ח 4
הלכה יב 4
פרק ב 4
הלכה א 4
הלכה ב 5
פרק ד 5
הלכה ג 5
פרק ה 5
הלכה ד 5
הלכה ו 5

פרק א

הלכה ג

מכיון שהתחיל במצוה כו', נ"ב ירושלמי מגילה פ"ב ה"ז, פסחים פרק יו"ד ה"ה:

שם מהו לשתמש על גב מקומה, נ"ב ע' ל' תשמיש על גב מקומו בירושלמי שבת פי"ז ה"א שלא תאמר הואיל ואין תשמישן אלא על גב מקומן כו' וע"ע ל' על גב מקומה בירושלמי גיטין פ"ה ה"ו גזלו ושיפהו על גב מקומו כו' וגוף הך דכאן נ' דצ"ל מ"ד אסור מהו לשתמש ע"ג מקומה פי' דמ"ד אסור אם רק אסורה בטלטול אבל כמו שעומדת שם במקומה מותר להשתמש בה היינו להניח דבר בתוך החקק וע"ז אמר כך אנו אומרים אסור כו' פי' בתמי' ומאי מספקא לך לאסור האם אנו אומרים שאסור לשתמש ע"ג קרקע אלא דאע"ג דקרקע נחשב כמו מוקצה ודבר האסור בטלטול כמבואר בבבלי שבת קנ"א ב' והאמר ר' יהודה אמר שמואל כו' עש"ה עכ"ז מותר להשתמש עלי' כך אף דהקערה מוקצה ואסורה בטלטול מותר להשתמש עלי' במקומה בלי שיטלטל אותה:

הלכה ז

הורי פיתא כו', נ"ב צ"ל הורי מיפא פיתא לארסקינס בשובתא וכזה בירושלמי שביעית פ"ד ה"ב ר' יונה ור' יוסי הורין מפי לארסיקנס בשובתא ע"ש:

הלכה ח

ר' זעירא כו' מאן דעביד טבאות לא שחיק לי' מאתמול, נ"ב דוגמתו לקמן פ"ב ה"א ר' ירמי' בשם ר' זעירה מאן דעבד טבאות מערב מן אתמול:

שם בגין דר' אבוה ידע כו', נ"ב עמ"ש בגליון ירושלמי ברכות פ"א ה"ו ד"ה דר' זעירא מחמיר:

שם שחק הוא מרך (כצ"ל) כו' פי' האם שוחק הוא אדונך היינו ר"י הנשיא קונדיטון ביומא טבא היינו אם נוהגין היתיר בביתו לשחוק קונדיטון ביו"ט:

הלכה יב

לא תאסור ולא תישרי, נ"ב כזה לקמן פ"ה ה"ב בסופה:

פרק ב

הלכה א

מעשה באחד שהדיר כו', נ"ב ירושלמי שלהי ביכורים:

הלכה ב

ואדם בשבת שכן אדם טובל לקירויו בשבת, נ"ב פי' דטבילה לקריו היינו טבילת עזרא פשיטא לירושלמי דמותרת בשבת כיון דאינה לטהרה להתיר אכילת מעשר כו' והוא רק להתיר ת"ת ותפלה ומלל"נ וגם מה"ת מותר בת"ת ותפלה אפי' בלא טבילה וע"כ לא חשוב מתקן וע"כ תו כל טבילה אפי' לטהרה נמי שריא דלא מיחזי כמתקן דהרואה יאמר שטובל לקריו וכן באשה שטובלת לשימושה [ומה שנ' מפי' הק"ע דפי' לקיריו היינו שהרואה יאמר שטובל להקר עצמו אינו נ' דל' לקיריו אין משמעותו להקר והו"ל לירושלמי לומר להקר וע' ירושלמי ברכות פ"ב ה"ז ר' יוסי כו' ראו אותו טובל אם לקיריו לא ידעין אם להקר גופו כו' לא ידעין ע"ש הרי דל' לקיריו לחוד ולהקר לחוד:

פרק ד

הלכה ג

חולה הוה כו', נ"ב פי' המעשה הזאת שזרק רב הגרעינין כו' הי' בחול ואמר לו ר' חייא כנגד כן אסור ביו"ט ע' בבלי שבת כ"ט א':

שם אית תניי תני מפספסין בקלקיס כו' עד מאן דאמר אין מפספסין בתש, נ"ב ירושלמי נזיר פ"ו ה"ג וע"ע ל' מפספסין בקילקין בירושלמי שקלים פ"ג ה"ב תני הגיזברין היו מפספסין בקילקין ע"ש:

פרק ה

הלכה ד

א"ר בא תחומין כו', נ"ב ירושלמי מע"ש פ"ב ה"א ע"ש:

הלכה ו

א"ר יודן החמירו בדבריהן כו', נ"ב נ' דמן א"ר יודן כו' עד כדברי תורה צריך להיות אחר הלכה ד' אחר המשנה מיד וקאי על המשנה האשה ששאלה מחברתה תבלין ומים ומלח לעיסתה כו' דק' דליבטיל מים ומלח לגבי עיסה וכדמקשה בבבלי וע"ז א"ר יודן דחומרא היא שהחמירו כאן בעירובי תחומין דלא נימא ביטול והחמירו כאן בדבריהם יותר מדברי תורה ור' חנינה אמר דהחמירו רק כדברי תורה כיון דהוא מין במינו וכמ"ש התוס' בסוגיין בבבלי דכיון דהכשר העיסה רק ע"י מים ומלח חשיב מין במינו] ומב"מ מה"ת לא בטל וע"ז בא אח"ז המאמר דלעיל ה"ד א"ר בא תחומין עשו אותו כמדת הדין והיינו דהיא בא ג"כ לתרץ מדוע לא בטילי מים ומלח לגבי עיסה ומשני דתחומין

עשו אותו כדין ממון דממונא לא בטל דמי שנתערב קב שלו בט' קבין של חבירו אטו יאכל הלה וחדי וכך גם איסור תחומין התלוי בבעלים ג"כ לא בטל וכדמשני בבבלי ג"כ ככה וע"ז מייתי ראי' דתמן אמרין כו' דאפי' עצים היינו דאפי' אשה ששאלה מחברתה עצים לאפות עיסתה העיסה ג"כ כרגלי שתיהן וסברינן מימר עצים אין בהן ממש היינו דלעניין איסור סבירא לן דאין שבח עצים בפת וע"כ דדין תחומין אינו כדין איסור רק כדין ממין דלעניין דין ממון יש שבח עצים בפת [והטעם נ' ג"כ דשבח עצים בפת חשוב משהו מיהת ולעניין איסור בטל ומשא"כ לעניין ממון לא שייך ביטול וכבר כתבתי מזה באתוון דאוריתא]: